

MAY và không MAY

NIỀM-TIN

Người Trung-hoa thường nói, “*hạnh trung bất hạnh*”. Có nghĩa là sự không may ở ngay trong lúc may-mắn. Và người Việt chúng ta cũng có nói, “*phúc đầy họa đầy*” hoặc là “*phúc họa khôn lường*”.

Khi nói đến may và không may, có nhiều người quan-niệm rằng, “*May ít rủi nhiều*”. Tại sao lại có sự so-sánh một cách bi-quan đến như thế?

Trong bộ “*Cổ học Tinh-hoa*” của soạn-giả Ôn Như Nguyễn-Văn-Ngọc, có chép câu chuyện sau đây, đáng cho chúng ta suy-nghĩ. Một người nhà quê, rải cỏ phơi ở nơi chân núi. Hôm sau ra xới cỏ, nghe có tiếng kêu “*tích tích*”, liền bới cỏ ngay chỗ có tiếng kêu, thì thấy một con trỉ. Trỉ là một loại gàn giống như chim, hình-thù và màu sắc rất đẹp, thịt trỉ lại ăn ngon. Mừng quá, bắt ngay đem về nhà. Và bụng nghĩ rằng, chắc ngày mai có thể sẽ được một con trỉ nữa, bèn cứ để cỏ ở đó. Ngày mai ra, lảng tai nghe, lại cũng có tiếng kêu “*tích tích*” như hôm qua, trong lòng mừng và tin chắc có con trỉ thứ hai như đã dự tính. Nhưng nào ngờ, vừa khi bới cỏ lên, trỉ đâu không thấy, lại thấy con rắn độc, nó cắn trúng vào tay, bị thương nặng rồi chết!

 Nghe câu chuyện trên đây, bình-luận gia Úc-Ly-Tử nói rằng, “*Một việc nhỏ ấy thôi, cũng đủ làm gương cho ta. Trong thiên-hạ có cái phúc không tưởng được thế, mà may được thế, cũng có cái họa không ngờ đến thế, mà xảy ra như thế!*”

Trong cái may, biết đâu chẳng có cái không may; trong cái chẳng may, biết đâu lại có cái may? Cũng một việc, lần trước may, mà lần sau lại không may, hay lần trước chẳng may, mà lần sau lại may.

Tuy nhiên, trong câu chuyện nói trên, thoát-tiên, người phơi cỏ chỉ biết phơi cỏ thôi, chú đâu có nghĩ-ngợi gì về việc bắt được trỉ. Cho đến khi bắt được con trỉ đem về nhà, rồi mới có dụng ý để cỏ như vậy hầu có được con trỉ thứ hai. Cái dụng ý đó là do làm tham. Lòng tham dẫn đến hành-động, và khi hành-động theo lòng tham thì bị thảm-hại. Vì tham-lam là vi-phạm điều răn thứ mười, trong luật-

pháp của Đức Chúa Trời. Và tục-ngữ có câu, “*Tham thì thâm, dầm thì đen*.” Đã đắc ý một lần, không nên tái-diễn. Vì e không được như lần trước mà còn mất mạng và bị người ta khinh-bí.

Chim tham ăn sa vào vòng lưới,

Cá tham mồi mất phải lưới câu.

Có lời Đức Chúa Trời phán dạy, “*Người nào phạm tội, sẽ không được may-mắn.*” (Châm 28:13).

 May và không may, phần lớn đều do thái-độ và hành-động tích-cực hay tiêu-cực của con người. Lời của Chúa đã khẳng-định như thế, “*Quyển sách kinh-luật này chớ xa miệng con, hãy suy-gẫm ngày và đêm hầu cho cẩn-thận làm theo mọi điều đã chép trong sách; vì như vậy đường lối con mới được may-mắn.* (Giô-suê 1:8). *Nếu anh chị em trung-tín vâng-phục Chúa, Đức Chúa Trời của anh chị em và cẩn-thận làm theo các mạng-lệnh tôi truyền cho anh chị em hôm nay, Đức Chúa Trời của anh chị em sẽ khiến cho anh chị em vượt trên các dân-tộc khác trên mặt đất. Chúa sẽ ban phúc cho anh chị em ở khắp mọi nơi, trong thành-thị cũng như ngoài đồng ruộng. Chúa sẽ giáng phước lành trên vựa-lẫm và trên mọi công-việc tay anh chị em làm ...*

Tuy-nhiên, nếu anh chị em không vâng lời Chúa của anh chị em và không cẩn-thận làm theo các điều răn và quy luật của Ngài, thì này là mọi sự rửa-sả sẽ giáng xuống trên anh chị em ngay.” (Phục-truyền 28:1,2,8, 15).

Thế thì thái-độ, hành-động và lập-trường của Cơ-Đốc nhân trong đời sống hằng ngày, sẽ quyết-định cho sự may và không may, phước-hạnh hay rửa-sả như lời Chúa đã phán dạy.

 Ngoài ra, những điều không may xảy cho con cái Chúa trong đời sống hằng ngày, có thể là một sự thử-nghiệm đức-tin hoặc là sự quan-phòng của Chúa để chớ-che cho những thảm-họa lớn.

Ngày xưa có một vị vua, có rất nhiều cận-thần thân-tín. Tuy nhiên, trong số đó, nhà vua chỉ đặc-biệt yêu-mến một thượng quan rất là thông-minh, tài-giỏi và luôn luôn trình-tấu cho nhà vua